

Antakya'daki uydurma mezarda Nebil Rahuma için yapılan anma törenine az kişi katılmış. Üstelik de bununla ilgili çağrı ilgili ilgisiz çok kişiye telefonla ileti gönderilmesine rağmen katılım az olmuş. Katılanlara Mihrac Ural'ın bilinen hempalarıyla paranın ucu gösterilen birkaç kişi diyebiliriz. Bu şahıslarla herhangi bir konuda konuşmak, tartışmak gerekli değildir.

Bunlara, "Kısa kes de fiyatını söyle" denilmesi gerekir.

Gelelim başlık konumuza...

Mihrac Ural bir Antakyalı düşmanıdır.

12 Eylül sonrasında Mihrac Ural'ın Acilci ve HDÖ'lü olarak öldürdüğü ya da ölümünde rol oynadığı kişi sayısı 10'dur.

Ali Çakmaklı, Nebil Rahuma, Müntecep Kesici, Hanna Maptunoğlu, Filistin'de FKÖ tarafından öldürülen 4 yoldaş, Zihni Alan ve Sami.

12 Eylül sonrasında faşist cunta Acilciler ve HDÖ'den bu kadar insan öldürmedi.

Mihrac Ural cinayetleriyle 12 Eylül faşist cuntasını en azından bizler açısından geride bırakmıştır.

Öldürülenler ve öldürülmesine neden olanlar arasında en az 4 kişi Antakyalıdır: Nebil, Müntecep, Hanna ve FKÖ'ye Mihrac Ural'ın emriyle saldırımları üzerine öldürülen Selahattin Kaya...

Bu sayı aslında daha fazla... Öldürülen herkesin nereli olduğunu bilmediğim için sadece 4 kişiyi belirtiyorum.

Mihrac Ural tarafından kaçırılan ve öldürülmekle tehdit edilen kişilerden en az iki tanesi Antakyalıdır: Aydın ve Cabir.

Bu sayı da muhtemelen daha fazladır.

Mihrac Ural en büyük zararını ya Antakya'dan ya da o civardan olanlara vermiştir.

Mihrac Ural başka bir yerde dikiş tutturamamıştır. 12 Eylül sonrasında Suriye'ye gelenlerin çok büyük bölümü buraya yakın olan yerlerdendir.

Aynı zamanda Antakyalıların katili olan Mihrac Ural'ın "Antakyalı dostu" gibi ortaya çıkması şaşırtıcı değil... Kendisinin Muhabarat adına örgütlenme yapabileceği başka bir yer yok... Bir ara başka bölgelerdeki devrimcilere kanca atmaya çalıştı, olmadı. Bir ara Adana'ya niyetlenmişti, o da olmadı.

Şunu belirtmek gerekir: Antakyalı devrimcilerin Mihrac Ural'ın devrimci katilliğine, ajanlığına karşı açık tutum alması, başkalarından daha zordur. Çünkü:

İşin içinde hemşehrilik vardır. Ülkede azınlık olmak psikolojisi vardır. Aynı dili (Arapça) konuşma psikolojisi vardır. Bazı durumlarda Alevilik de vardır.

Mihrac Ural da bunların hepsini biraz olsun yandaş bulabilmek için kullanmaktadır.

Burada sorun kişinin kendisini neyle tanımladığıdır: Sen önce devrimci misin, sosyalist misin, yoksa başka bir şey misin?

Kendisine devrimci ve sosyalist diyenin Mihrac Ural ile işi olamaz.

Böyle demeyenin ise, kendisine önce "benim bu alçakla ne işim var?" sorusunu sorması gerekir.

Açık veya gizli olarak Muhabarat'ın Hatay'daki faaliyetine katkı yapmak isteyen varsa, bu kendisinin bileceği iştir.

Devrimcilerin öldürülmesini türlü çeşitli yollardan aklamaya çalışanlar varsa, bu da kendilerinin bileceği bir şeydir.

Bunları yaparlarken ne yaptıklarını düşünmelerini sağlayacak kadar bilgi uzun süreden beri değişik insanlar tarafından bu sitede ifade edilmiştir.

Buradan hareketle bu kişilerin parayla satın alınmış kişiler olduklarını söylemekte hiç bir mahzur yoktur.

Mihrac Ural, Antakya'nın da utancidir.

Örgüt olarak Acilciler'in utancidir, ek olarak Antakya'nın da utancidir.

Bu ülkenin devrimci hareketinde başka kim bir istihbarat örgütünde yıllardan beri faaliyet göstermekte, onun adına örgütlenme yapmaya çalışmaktadır?

Bu ülkenin devrimci hareketinde başka kim bu kadar devrimci öldürmüştür?

Şunu da teslim etmek gerek: Antakyalı devrimciler, demokrat hatta en azından insan kalmış olanlar, Mihrac Ural ve uşaklarına sırtlarını döndüler.

Yukarıda da belirttiğim gibi, bir Antakyalı olarak bunu yapmak, dışarıdan birisinin yapmasından daha zordur.

Bazen beni eleştiriyorlar: "Uğraşma bu adamla... Bu herif devrimci değil, Türkiye devrimi gibi bir sorunu yıllardan beri yok ve bunu da herkes biliyor."

Benim derdim bulaşmış olduğum bir utancı temizlemeye çalışmaktır.

Daha sonra Devrimci Savaş, Acilciler, HDÖ gibi örgütlere ayrılan yapının kurucuları arasında hayatta kalmış tek kişiyim. Mihrac Ural konusu bizim için hata, eksik vb. değildir. Mihrac Ural bizim tarihimizdeki kara bir lekedir.

Bu lekeyi ne kadar silebilirsek o kadar iyidir...

Bu silme eylemi ise, bu şahsın suçlarını detaylarına kadar ortaya dökmekten geçer.

Bırakın devrimciliği, doğru dürüst insanlar arasında bile paranın halledemeyeceği konular vardır.

Bazı şeylerin fiyatı yoktur. Satın alınamazlar. Hele de para devrimci bir örgütün çalınmış parası ise... Hele de para Filistinli örgütlerin depolarından silah çalınıp satılarak elde edilen para ise... Hele de para çok sayıda kişinin çalışması ve bazen de hayatını tehlikeye atmasıyla elde edilmiş bir para ise...

Bu kara lekeyi tarihimizden tümüyle silmek mümkün değil... Ama görüyorsunuz epeyce yol

aldık.

Daha da alacağız...

Antakyalı arkadaşları davranışlarından dolayı kutluyorum...